

Τ η ς η μ έ ρ α ς

Ο επικίνδυνος λαϊκισμός του υπουργού Οικονομικών

Ο λαϊκισμός, ιδιαίτερα στην πολιτική, είναι το χειρότερο είδος εξαπάτησης που μπορεί να υπάρξει.

Λειτουργεί ως "κελάηδισμα αηδοιού" στα αυτιά όσων θέλουν απλώς να ακούσουν τέτοιες φράσεις και τους οδηγεί σε αποφάσεις (με τον έναν ή τον άλλον τρόπο) που θα "πληρώσουν πολύ ακριβά", αργά ή γρήγορα.

Και αν οι πολίτες που παρασύρονται από τους λαϊκιστές, που υπάρχουν σε κάθε κόμμα και σε κάθε ιδεολογία, μπορούν να κατηγορηθούν ίσως για βλακεία ή έστω για αφέλεια, οι πολιτικοί που το κάνουν αυτό, ιδιαίτερα όταν γνωρίζουν τι κάνουν, πρέπει να κατηγορηθούν για άλλα αδικήματα, κακουργηματικού χαρακτήρα.

Γιατί είναι σαφές ότι συνειδητά παραπλανούν τους πολίτες με σκοπό την υπαρπαγή της ψήφου τους, ενώ γνωρίζουν πως όλα αυτά που λένε ή δεν μπορούν να εφαρμοστούν ή αν εφαρμοστούν θα οδηγήσουν σε τραγικά αποτελέσματα.

Ιδιαίτερα μάλιστα οι άνθρωποι που δεν μπορούν να κατηγορηθούν για άγνοια, κάτι που τελικά φαίνεται πως τα τελευταία χρόνια έχουν αρκετοί υπουργοί, βουλευτές και άλλα κομματικά στελέχη, κι αξ έχουν στα βιογραφικά τους καταγεγραμμένα πτυχία...

Ο υπουργός Οικονομικών, Γιάννης Βαρουφάκης, μπορεί να κατηγορη-

θεί για πάρα πολλά. Από ναρκισσισμό μέχρι "εξυπνακισμό" και από υπερβολική διάθεση για προβολή μέχρι κινήσεις πέρα από κάθε όριο και μάλιστα "στην πλάτη των άλλων".

Δεν μπορεί, πάντως, να κατηγορηθεί ότι δεν γνωρίζει οικονομικά αλλά και ότι δεν γνωρίζει τη λειτουργία των μηχανισμών της οικονομίας και της αγοράς.

Γι' αυτό και θεωρώ πως η φράση (ανάμεσα στα πολλά άλλα) που είπε το βράδυ της Δευτέρας, στην εκπομπή "Στον Ενικό" του Νίκου Χατζηνικολάου στο "Star", αποτελεί κλασικό παράδειγμα λαϊκισμού.

Δηλαδή του λέω κάτι που είμαι σίγουρος ότι θα αρέσει στους ακροατές μου, την στιγμή που γνωρίζω όχι μόνον ότι είναι δύσκολο να γίνει, αλλά και πως αν συμβεί τελικά, τα δυσμενή αποτελέσματα για όλους όσους με ακούν θα έλθουν πολύ σύντομα.

«**Π**ροτιμώ να χρεοκοπήσουμε απέναντι στο ΔΝΤ, παρά απέναντι στους μισθωτούς και ιδίως τους συνταξιούχους», είπε, αναφερόμενος σε μια πιθανότητα μη συμφωνίας και μη ύπαρξης χρημάτων για την πληρωμή της δόσης στο ΔΝΤ.

Και είναι λαϊκισμός γιατί:

α. Ο ίδιος, όντας μέλος της κυβέρνησης, γνωρίζει ότι βρισκόμαστε κοντά σε συμφωνία (το είπε μάλιστα και ο ίδιος), άρα τέτοιο δίλημμα δεν θα τεθεί, β. γνωρίζει πως χαιδεύει αυτιά λέ-

γοντας έτσι πομπωδώς ότι "είμαι υπέρ σας πολίτες και κατά των κακών ξένων" και

γ. ξέρει πολύ καλά πως αν δεν πληρώσει τη δόση του ΔΝΤ δεν πρόκειται να υπάρξει κανενός είδους συμφωνία, κάτι που σημαίνει ότι δεν θα μπορεί να πληρώσει και τις επόμενες δόσεις σε ΕΚΤ και Ε.Ε. Και παράλληλα ξέρει ότι οι αγορές λειτουργούν με τον δικό τους τρόπο και θέτουν σε κατάσταση χρεοκοπίας όποια χώρα δεν ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της. Που σημαίνει όχι μόνον ότι δεν θα μπορούμε να δανειστούμε από πουθενά, αλλά ότι δεν θα υπάρχουν καθόλου επενδύσεις και θα φύγουν και όλα τα κεφάλαια από τη χώρα.

Γνωρίζει, λοιπόν, πως αν εφαρμόσει τις "μεγάλες κουβέντες" που λέει, θα πληρώσει έναν μήνα μισθούς και συντάξεις και μετά δεν θα μπορεί να ξαναπληρώσει για μήνες ή χρόνια και θα οδηγήσει τη χώρα σε καταστροφή και τον λαό σε εξαθλίωση.

Κι όμως, το λέει γιατί δεν μπορεί να μην κολακέψει τους ψηφοφόρους του, καλλιεργώντας ψεύτικες, εν γνώσει του, ελπίδες.

Αυτός, λοιπόν, είναι ο λαϊκισμός, και είναι ό,τι το χειρότερο μπορεί να υπάρξει σε μια κοινωνία.

Και γι' αυτό οι κοινωνίες, τα κόμματα και οι κάθε είδους θεσμοί οφείλουν να βγάζουν όπως την τρίχα από το γάλα, όσους κινούνται λαϊκίστικα...

Τώρα, δυστυχώς, στη χώρα μας, "οι τρίχες του λαϊκισμού -κάθε χρώματος-, τείνουν να γίνουν περισσότερες από το γάλα", αλλά αυτό είναι άλλο θέμα...

Του ΠΕΤΡΟΥ ΤΡΟΥΠΙΩΤΗ
 ptroupiotis@yahoo.gr